

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 08.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **2581** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на "Експерт строй 2020" ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], ет.5, ап.13, с управител З. П. Х., чрез адв. Б. П., против Ревизионен акт № Р-22221422002045-091-001/16.11.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден изцяло с Решение № 115/25.01.2023г. на Директор на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС ревизиращите са заключили, че дружеството дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, в т. ч. и за доставката, с която се надхвърля облагаемия оборот. С РА е начислен данък в размер на 53 363,27 лв. за издадените през м. 02.2022 г. 6 фактури към учредителите на правото на строеж, а за м. 03.2022 г. е начислен ДДС по издадената към „ПИНДИ“ ЕООД фактура за учредено право на строеж в размер на 8 333,34 лв.

В жалбата се излагат съображения за противоречие на оспорения РА с материалния закон. Застъпва се тезата, че жалбоподателят не е бил длъжен да начисли ДДС за периода от 18.02.2022г. до датата на фактическата регистрация по ЗДДС – 15.03.2022г. Навежда се довод, че дори да бъде възприето тълкуването на директора на ДОДОП, то забавата в подаване на заявлението с три дни е обстоятелство, което е от значение при преценка на правните последици. Позовава се на Решение №4512/11.05.2022г. по дело 267/2022г. на Съда на ЕС относно последиците на една незначителна забава, както е в случая – от 3 дни. Цитира се решението по дело С-183/14 на СЕС, в което се приема, „че налагането на увеличен размер на данъка във връзка с това, че лицето не е спазило задължението си да се регистрира в срок за целите на ДДС, представлява наказателна санкция, която държавата-членка може да наложи, при условие, че санкцията е пропорционална на извършеното нарушение и не

надхвърля необходимото за постигане на целите на законодателството“.

В случая не е налице спор във връзка с установените факти и обстоятелства – дружеството е започнало изграждане на жилищна сграда, като преди учредяването на правото на строеж е получило, на основание предварителни договори за покупка на право на строеж, авансови плащания през периодите 01.10.2021 – 31.01.2022 г., за които е издало фактури, описани на стр. 4 от РД. Към 31.01.2022 г. облагаемият оборот по смисъла на чл. 54, ал. 4 от ЗДДС е в размер на 47 357,49 лв. След подписване на НА за учредяване право на строеж /18.02.2022 г./, на 23.02.2022 г. е издало фактури към всеки от шестте учредители на това право /стр. 5 от РД/ на обща стойност 320 179,50 лв., с което е превишило прага за задължителна регистрация, фиксиран в чл. 96, ал. 1 от ЗДДС – 50 000,00 лв.

От редакцията на разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС органите правят извод, че данъчнозадължените лица са длъжни да определят облагаемия си оборот не само след изтичане на всеки календарен месец за предходните 12 месеца преди текущия /както е било до 1.01.2018 г./, но и ежедневно за период, не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия. В процесния случай на 18.02.2022 г. при изповядване на сделката с нотариален акт, дружеството е реализирано облагаем оборот в размер на 320 179,50 лв., за което издава 6 фактури. След като още на 18.02.2022 г. е достигнат облагаем оборот над 50 000 лева в рамките на текущия месец, приходните органи са заключили, че е изпълнен и следва да се приложи чл. 96, ал. 1, изр. 2 ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС /в приложимата редакция - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г./, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че то дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв. от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Предвид на това органите по приходите приемат, че дружеството е следвало да подаде заявление за регистрация на 25.02.2022 г., но същото е подадено на 01.03.2022 г., след законоопределения срок.

В срока за произнасяне съдът се запозна с Определение от 25.01.2023г. по адм.дело № 12086/2021г. на ВАС, с което съдът спира производството по адм.д.№ 12086 по описа за 2021г. на Върховния административен съд, осмо отделение и отправя преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, съгласно чл.267, §1, буква „б” от Договора за функциониране на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Национална правна уредба, която при освобождаването по дял XII, глава първа от Директива 2006/112 на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, третира различно данъчно задължени лица, в зависимост от бързината, с която достигат прага на оборота за задължителна регистрация по ДДС, нарушава ли принципите на общата система на ДДС в ЕС?;
2. Директива 2006/112 на Съвета допуска ли национална правна уредба, според която освободеният характер на доставка по дял XII, глава първа от Директива 2006/112 зависи от изпълнението в срок на задължението на доставчика за подаване на заявление за задължителна регистрация по ДДС?
3. По какви критерии, изведени от тълкуването на Директивата за ДДС, следва да се преценява дали посочената национална правна уредба, която предвижда възникване на данъчно задължение в случай на късно подаване на заявление за задължителна

регистрация по ДДС, има санкционен характер?

По така отправеното преюдициално запитване е образувано дело № С-122/2023г., Легафакт, което е висящо.

Съдът намира, че на основание чл.229, т.4 от ГПК вр. с чл.144 от АПК, производството по делото ще следва да бъде спряно до произнасяне на Съда на ЕС по образуваното дело по преюдициалното запитване на Върховен административен съд, тъй като отправените в запитването въпроси имат пряко отношение към спорния предмет на настоящето производство.

В акта на ВАС подробно е коментирана противоречивата практика относно характера на нормата на чл.102, ал.4 ЗДДС, както и по прилагането за идентични случаи на правилата на Съюзното право в областта на облагането с ДДС, на които се позовава жалбоподателят в настоящето производство, поради което съдът намира, че цитираното дело на СЕС /което е висящо/ е преюдициално по правото за решаване на настоящия спор и е налице основание за спиране на настоящето производство.

Съгласно чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът спира производството, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решение на спора. Разпоредбата изобщо не специфицира вида на обуславящото дело и функционалната степен на съда, пред който то е висящо.

В случая предпоставките за спиране по чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК са изпълнени. Образувано е дело пред СЕС по въпроси, свързани с предмета и правилното решаване на настоящия спор, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 17.10.2023г., с което е даден ход по същество на делото.

СПИРА производството по адм.дело № 2581/2023г. на АССГ до произнасяне на Съда на ЕС по образуваното дело № С-122/2023г., Легафакт, по преюдициално запитване на Върховен административен съд с Определение от 25.01.2023г. по адм.дело № 12086/2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО за спиране подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: